

EUCHITA (2) *sb m*

e prawdopodobnie jasne.

pl N euchite (1). ◇ A euchity (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty euchitów, czyli messalianów, rozpowszechnionej w IV w. w Syrii i Mezopotamii (nazywano ich również entuzjastami) (2) : KromRozm I C4; [kościół] błędy kacerńskie, niśczył/ [...] Adámiany/ kátháry/ Euchity/ Anyeliki [...] y wflytkye ine brony pyekyelne z ich náukámi zwycężył/ y tłumil KromRozm II v4v.

Synonimy: entuzyjasta, mesalijanin.

AKtt